

§ 15. 1. Ruch turystyczny na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 może odbywać się tylko na drogach i ścieżkach wyznaczonych do tego ruchu według zasad ustalonych przez dyrektora Parku po rozpatrzeniu zaopiniowanych przez Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Rzeszowie wniosków organizacji turystycznych i po zasięgnięciu opinii Rady Parku oraz za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Wszelkie czynności związane z obsługą ruchu turystycznego mogą wykonywać tylko osoby upoważnione przez dyrektora Parku lub stowarzyszenia, które działalność swoją w zakresie turystyki na tym obszarze uzgodniły z dyrektorem Parku.

3. Dyrektor Parku po zasięgnięciu opinii Rady Parku, za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, wydaje szczegółowe przepisy dla zwiedzających. Przepisy te mogą wprowadzić czasowo wyłączenie niektórych terenów z wykorzystania do celów turystycznych ze względu na odnowienie, pielęgnację lub ochronę lasu.

§ 16. 1. Dyrektor Parku może udzielać zezwoleń na dokonywanie na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1:

- 1) drobnego zbioru i wnoszenia z terenu Parku owoców, nasion drzew i krzewów, zbioru roślin, ziół leczniczych i innych okazów przyrodniczych wyłącznie w celach naukowych,
- 2) łowienia i zabijania pojedynczych okazów zwierząt i wnoszenia takich okazów z terenu Parku w celach

naukowych lub w razie konieczności zmniejszenia stanu liczebnego określonego gatunku zwierząt, ze względu na realizację innych celów ochrony przyrody,

- 3) robót hydrologicznych i hydrogeologicznych, wydobywania drobnych ilości skał i minerałów oraz innych czynności niezbędnych w związku z prowadzeniem prac naukowo-badawczych,
- 4) badań geologicznych.

2. Udzielanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, dotyczyć może jedynie badań naukowych objętych planem Polskiej Akademii Nauk, w stosunku do badań geologicznych — planami Ministerstwa Górnictwa i Energetyki i Centralnego Urzędu Geologii, a w stosunku do badań hydrologicznych — planem Ministerstwa Rolnictwa.

3. Udzielanie zezwoleń na dokonywanie czynności wymienionych w ust. 1 w celach doświadczalnych i ochrony przyrody może odbywać się po zasięgnięciu opinii Rady Parku.

4. W razie konieczności pozyskania większej ilości okazów lub materiałów w celach, o których mowa w ust. 1, zezwolenia wydaje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 17. Wydatki związane z działalnością administracyjną Parku pokrywane są z budżetu centralnego.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

180

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lipca 1973 r.

w sprawie opodatkowania przychodów z działalności zarobkowej w zakresie zbioru i sprzedaży odpadków użytkowych.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339), art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1 z późniejszymi zmianami), art. 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) i art. 3, art. 5 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338), w związku z § 9 uchwały nr 37 Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1961 r. w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 95), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody osiągane z działalności zarobkowej w zakresie zbioru i sprzedaży odpadków użytkowych, stanowiących surowce wtórne, przez:

- 1) młodzież szkolną i organizacje społeczne w ramach zbiorów mających charakter akcji społecznych,

2) indywidualnych dostawców odpadków użytkowych zebranych we własnych gospodarstwach domowych i rolnych,

- 3) dozorców domowych w domach mieszkalnych.

§ 2. 1. Przychody z wykonywanej bez zatrudnienia pracowników najemnych działalności zarobkowej w zakresie zbioru i sprzedaży jednostkom gospodarki społecznej odpadków użytkowych, osiągane przez inne osoby niż określone w § 1, podlegają opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie ryczałtu, zwanymi dalej „ryczałtem”.

2. Opodatkowanie w formie ryczałtu przychodów z działalności wymienionej w ust. 1 stosuje się także w razie dokonywania przez podatnika skupu odpadków użytkowych od osób określonych w § 1.

§ 3. Ryczałt wynosi 2% sumy każdorazowo wypłacanej z tytułu należności za dostarczone odpadki użytkowe.

§ 4. W zakresie działalności zarobkowej objętej ryczałtem podatnicy zwolnieni są od przewidzianego w przepisach o zobowiązaniach podatkowych i postępowaniu podatkowym obowiązku uiszczania opłat związanych ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego, prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji

o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek za podatki obrotowy i dochodowy.

§ 5. 1. Do obliczania i poboru ryczałtu obowiązane są, jako płatnicy, jednostki gospodarki uspołecznionej, które dokonują skupu odpadków użytkowych, przy każdej wypłacie z tytułu należności za dostarczone odpadki.

2. Pobrane kwoty ryczałtu płatnicy określani w ust. 1 obowiązani są przekazać na rachunek organu finansowego prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej właściwego według siedziby płatnika w terminie do dnia 25 miesiąca następnego za miesiąc ubiegły.

3. Płatnicy określonej w ust. 1 obowiązani są do prowadzenia ewidencji pobranych kwot ryczałtu oraz — równocześnie z przekazaniem tych kwot na rachunek właściwego organu finansowego — do złożenia temu organowi ich wykazu, zawierającego imiona i nazwiska podatników, ich adresy, sumy wypłat i kwoty pobranego ryczałtu.

§ 6. W razie wykonywania przez podatników opłacających ryczałt na podstawie niniejszego rozporządzenia innej działalności zarobkowej niż określona w § 2 oraz w razie uzyskiwania dochodów z innych posiadanych przez podatnika źródeł przychodów, dochody z tej innej działalności i innych źródeł przychodów podlegają odrębnemu opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

§ 7. Zwalnia się od opłaty skarbowej rachunki dotyczące sprzedaży odpadków użytkowych określonej w § 1 i 2.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 czerwca 1969 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatku obrotowego i dochodowego od zbieraczy odpadków użytkowych (Dz. U. Nr 19, poz. 147).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

181

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 lipca 1973 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania i zwalczania choroby pęcherzykowej świń.

Na podstawie art. 29 lit. a) i art. 109 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych podlegających obowiązkowi zgłaszania włącza się chorobę pęcherzykową świń.

2. W razie wystąpienia u świń objawów choroby pęcherzykowej posiadacze świń obowiązani są:

- 1) zgłosić o tym niezwłocznie do właściwego do spraw weterynarii organu prezydium powiatowej rady narodowej, zwanego dalej „organem weterynarii”,
- 2) do czasu przybycia przedstawiciela organu weterynarii:
 - a) trzymać wszystkie świnię w pomieszczeniach zamkniętych w obrębie zagrody w sposób uniemożliwiający dostęp osób postronnych,
 - b) przechowywać świnię padłe lub zabite w miejscu odosobnionym i zabezpieczonym przed dostępem ludzi i zwierząt.

§ 2. Organ weterynarii może nałożyć na posiadacza świń obowiązek, aby w okresie niezbędnym do rozpoznania choroby utrzymywał świnię w stanie odosobnienia (§ 1 ust. 2 pkt 2), a ponadto stosował zabiegi dezynfekcyjne.

§ 3. 1. W razie stwierdzenia u świń choroby pęcherzykowej organ weterynarii uznaje zagrodę za zapowietrzoną, a na posiadacza świń nakłada obowiązek:

- 1) umieszczenia przy wejściach do zagrody tablic ostrzegawczych z napisami: „Choroba pęcherzykowa świń. Wstęp wzbroniony”,

- 2) utrzymania stanu odosobnienia świń i stosowania zabiegów dezynfekcyjnych (§ 2),
 - 3) trzymania na uwięzi psów, pod zamknięciem kotów, drobiu i gołębi,
- a ponadto może zobowiązać do:
- 4) używania odzieży ochronnej przy obsłudze chorych świń,
 - 5) stosowania innych środków niezbędnych do zwalczania choroby i zapobiegania jej dalszemu rozprzestrzenianiu.

2. Organ weterynarii może w zagrodzie zapowietrzonej nakazać zabicie świń, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością niezwłocznej likwidacji ogniska choroby.

§ 4. 1. Za świnię zabite z nakazu organu weterynarii przysługuje odszkodowanie w wysokości pełnej wartości szacunkowej świń.

2. Za świnię padłe wypłaca się zapomogę w wysokości 75% ich wartości szacunkowej.

§ 5. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej może ustanowić dokoła zagrody zapowietrzonej okręg zagrożony i określić środki niezbędne do zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenieniu choroby pęcherzykowej świń, a w szczególności:

- 1) rozmieszczenie i treść tablic ostrzegawczych,
- 2) trzymanie świń w zamkniętych pomieszczeniach,
- 3) zakazy przywożenia i wywożenia świń, organizowania spédów, wystaw i pokazów,
- 4) nakazy odkażania środków transportu, miejsc spędu, targowisk i innych obiektów oraz urządzeń służących do gromadzenia lub przewozu świń,
- 5) ograniczenia w przetrzymywaniu świń w bazach i magazynach żywca w zakładach mięsnych,
- 6) stosowania odzieży ochronnej i zabiegów dezynfekcyjnych.